

40 DANA ZA ŽIVOT

22. dan, 18. listopada 2023.

Nakana:

Molimo da oni koji smatraju da je život beznačajan shvate kako Gospodin želi da živimo.

Sveto pismo:

„Od stvorenja svijeta, koje ne bi znalo da je sve to Božja ruka učinila?! U ruci mu leži život svakog bića i dah životvorni svakog ljudskog tijela.“ (Job 12, 9 - 10)

Razmatranje:

Hvaliti život svojim životom najljepši je način kako možemo uzvratiti Bogu na daru života koji smo od Njega dobili. Toliki se raduju životu, prepoznaju unutarnjim glasom da su veliki jer uopće žive.

I dok ima onih koji znaju što je život i za njega zahvaljuju, u isto vrijeme postoje i oni koji preziru život, koji ne vole i ne žele život.

Gospodin želi da živimo. On, koji je velik u ljubavi kojom je stvorio ovaj svijet, želi sve prosvijetliti da shvate kako je svaki život njegov dar. Nema ljepšeg i većega dara nego što je život. Nitko od nas ljudi nema pravo uzeti u ruke svoj život, a ni tuđi život i s njime raspolagati kako da ga je on – čovjek stvorio, nego se podložiti životu.

Molitva:

Hvala Ti Isuse što si prihvatio život u krilu svoje Majke Marije i postao čovjekom.

Čuvaj molimo Te utrobu svake majke da bude donositeljica života svakome začetom životu. Prosvijetli sve one koji lutaju u tami i misle kako su oni gospodari života. Isuse, Marijo i Josipe, čuvajte nas.

PSALAM 81:

Kliknite Bogu, našoj jakosti,
kličite Bogu Jakovljevu!

Nek' zazvuče žice, nek' se čuje bubanj,
svirajte u milozvučnu harfu s citarom!

Zatrubite u rog za mlađaka,
za uštapa, na svetkovinu našu!

Jer to je propis Izraelu,
zapovijed Boga Jakovljeva.

Takav je zakon dao Josipu
kad je izlazio iz zemlje Egipta.

Šapat tajnovit čuh:

»Oslobodih od tereta rame njegovu,
ruke su mu slobodne od košare.

U tjeskobi si zavapio i ja te izbavih;
iz gromovna oblaka odgovorih tebi,
iskušah te kod vodâ meripskih.

Slušaj, puče moj, i ja ću te opomenuti:
o, da me poslušaj, Izraele!

Nek' ne bude u tebe drugog boga
i ne klanjaj se bogu tuđem!

Ja sam Gospodin, Bog tvoj
koji te izvedoh iz Egipta:

otvori svoja usta da ih napunim!«

»Ali moj narod ne slušaše glasa moga,
Izrael me ne poslušaj.

Zato ga pustih okorjelom srcu njegovu:
neka hodi kako mu se hoće!

O, kad bi me narod moj slušao,

kad bi Izrael putovima mojim hodio,
brzo bih pokorio dušmane njegove,

ruku bih svoju okrenuo na protivnike njegove.

Oni što ga sada mrze dodvarali bi mu se
i njihov bi udes bio zapečaćen zauvijek.

A svoj narod hranio bih pšenicom najboljom
i sitio ga medom iz pećine.«

vlč. Mario Sanić